

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 30 Ἀπριλίου.

Τὴν 28 φθάσας ἐνταῦθα Πέρσης Οὐλεμάς ἀνῆγγελε τὴν μετ' ὀλίγον ἔλευσιν Πρέσβευς τοῦ ἔθνους ἐκείνου.

Ὁ Πρέσβυς δὲ ἐκεῖνος ὀνομάζεται Σιδῆ Χάν, ἡγεμὼν Ἀρμένιος εὐρισκόμενος ἐν ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ τοῦ Τεχερανίου αὐλῇ. Δηγοῦνται δὲ οἱ συνομιλήσαντες μετὰ τοῦ Οὐλεμά ὅτι φοβούμενοι οἱ Πέρσαι τὴν παύσιν τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας κέμουν μεγάλας προπαρασκευὰς εἰς πόλεμον, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Σιάχ ἀποστελλόμενος πρέσβυς ἔρχεται διὰ νὰ προτείνῃ συμμαχίαν.

Μία φρεγάτα καὶ δύο κορβέτται Ῥωσικαὶ ἐπλησίασαν τὴν 26 εἰς τὸ μέρος τοῦ Καραμπορνού· τὰ ἐκεῖ κατεσκευασμένα νῆα ὀχυρώματα ἐποροβόλησαν κατὰ τὴν μοῖραν ταύτης τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου. ἦτις σφοδρῶς ἀντεκανονοβόλησε. Τὰ ὀχυρώματα ἐβλάφθησαν μεγάλως καὶ πολλοὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ποροβολιστῶν καὶ ἐργατῶν Τούρκων ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν.

Φαίνεται βέβαιον ὅτι συνεφωνήθη 50 ἕως 60 ἡμερῶν ἀνακωχὴ μετὰ τῶν διαμαχομένων στρατευμάτων, καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ Αἰμου, καὶ ὅτι ἤρχισαν διαπραγματεύσεις ἐν Σούμα μετὰ τοῦ Κομίου Φοντῶνος, πρώτου Διερμηνέως τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, καὶ τοῦ Νετζίπ Ἐφέντη [Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης].

Ἡ ἐφημερὶς Γαλιγνὰ ἡ Μεσσίονερ τῆς 20 Ἀπριλίου Ν. περιέχει τὸ ἑξῆς:

Ἡ τῆς Αὐγούστης ἐφημερὶς ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Ῥωσσία, δυνάμει τῆς νεωστὶ ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ συνθήκης παρ' αὐτῇ, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, παραίτησις εἰς τὰς τελευταίας ταύτας δύο Δυνάμεις τὸν συμβιβασμὸν τῶν δυσκολιῶν τῶν περὶ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἀναφερομένων, ἐπὶ ῥῆγῃ συμφωνίᾳ, ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ λάβῃ μεγαλητέραν ἐκτασιν ἢ παρὰ τὴν ὅποιαν ἔχει τὴν σήμερον, καὶ νὰ λάβῃ εἰδὸς τι μοναρχικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ Ῥωσσία πάλιν ἀναραβάνει τὴν ἀνέραν καὶ ντὲ ἡ ἀδελαν τοῦ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν Μεσσίονερ ὡς διαμαχομένη Δύναμις.

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Πετρούπολεως τῆς 15-27 Μαρτίου ἀναφέρει ὡς ἐφίξῃς τὰ περὶ τῆς ἐν Τεχερανίῳ σφαγῆς τοῦ Ῥωσικοῦ Πρέσβυος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ:

Ἀπὸ γράμματα ἐκ Τεχερανίου πληροφοροῦμεθα περὶ τρομερᾶς τινος καταστροφῆς συμβάσης ἐν ἐκείνῃ τῇ περὶ κατὰ τὴν 31 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου ἔξ αἰτίας σφιδρᾶς τινος ἐνδοῦς γινεμένης μετὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἰπουργοῦ μας Κυρίου Γριβιέδοφ καὶ τινῶν τῶν ἐκ τοῦ ὄχλου. Συνηγμένοι δὲ τινες δυνεῖς ἐμπροσθεν τῆς εἰσίας τοῦ Ἰπουργοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλληλομαχίας, συνέμεξαν αὐτόμητοι εἰς αὐτὴν, καὶ μετ' ὀλίγον φονευθέντων τινῶν ἐξ αὐτῶν συνέβημεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς πλῆθος πολὺ διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσι τοὺς συμπατριώτας τῶν, καὶ βλάσαντες

τὰς πόλεις τοῦ παλατίου, ἀνέστησαν τινες τείχευς μ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν τῶν Κοσάκων μας καὶ τῆς Περσικῆς φρουρᾶς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγάρησαν τέσσαρες ἄνθρωποι εἰς τὴν συμπλοκὴν, καὶ κατόρθωσαν νὰ ἐπληρώσῃν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς εἰσίας, ὅπου ὅσοι εὐρέθησαν ἐμπροσθεν τῶν λυσσασμένων ἐκείνων, κατεσφάγησαν. Εἰς μάστις ὁ Σιάχ αὐτὸς, συνωλεμένος καὶ παρὰ τοῦ νιῦ τῶν Σελὺ Σουλτάν, γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Τεχερανίου, ἔφθασε μετ' ἱκανὴν ἐνοπλὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ διασκορπίσῃ τοὺς στασιασταί. Ἀλλ' ἦτο παρακαίρα. Ὁ Κύριος Γριβιέδοφ καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ εἶχον ἤδη ἀντιστάσῃ. Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας Κύριος Μαλζοφ, καὶ τρεῖς ἕτεροι ἄνθρωποι, μόνον διέφυγον τὴν σφαγὴν.

Ὁ Σιάχ, ὁ Ἀβδᾶς Μιρζας, καὶ ὅλη ἡ αὐλὴ εὐρίσκονται εἰς μεγίστην ἀμηχανίαν. Ὁ τελευταῖος οὗτος διέταξε πένθος ὀκταήμερον. Ἀνυπόμονος δὲ νὰ μᾶς δώσῃ ὅλην τὴν ἱκανοποίησιν, τῇ ὁκοίαν ἔχουμεν δικαίον ν' ἀπαιτῶμεν, μελετᾷ νὰ στείλῃ ἐπὶ τοῦτο εἰς τὸν Κομήτη Πασκίεβιτς τὸν Ἐριδάν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν μετὰ τοῦ Καίμα-κάμ, διὰ νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν ὅλην τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν καὶ ὅλας τὰς διασφίσεις, τὰς ὁποίας ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς ἤθελε ζητήσῃ περὶ τοῦ φρικτοῦ τούτου συμβεβηκότος.

Συνεισφορά ἐν Μονεμβασίᾳ ὑπὲρ συστάσεως Σχολείου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν ἐλαιοπροσόδων Τοπαλτιῦ καὶ Βατί-καν Κ. Κυριακὸς Κοντζουλιῆς ἐπρόσφερε τὰ ἀπὸ ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων δικαιώματα ἀναδαινοῦντα εἰς γρησια

Ὁ Κ. Κυριακὸς Κουμάκης ἐπρόσφερεν εἰς ἐμολογίαν χρεὺς καθαρὰν πρὸς αὐτὸς τῆς καμπούλεως Βατικῶν

Παναγιώτης Σαραντίτης εἰς χρήματα	100.
Δημήτριος Κοκκινακῆς	100.
Νικόλαος Καραῖς	50.
Παναγιώτης Μαραθαῖας	30.
Ἀναγνώστης Στελλάκης	100.
Ἀναγνώστης Γραμματικᾶκης	50.
Κωνσταντῖνος Σταθάκης	50.
Δημήτριος Παναγᾶκης	50.
Παναγιώτης Παπαδάκης	50.
Δημήτριος Κοντζουλιῆς	20.
Ἀντώνιος Μιχίλος	25.
Γιαννάκης Τανάκας	25.
Ἀναγνώστης Παπαμιχαήλου	25.
Δήμας Γιαννάκης	20.
Γρηγόριος Μιράς	50.
Δήμας Μοῖρας	40.
Γεωργάκης τοῦ Πάνου Τρίβας	30.
Δήμας Ρουμάνης	18.
Ἰωάννης Ματθαιάκης	200.
Ἰωάννης Κρανίδης	60.
Γεώργιος Ἡλιδάουλος	50.
Κωνσταντῖνος Τσαλαβούτας	140.

Προσέβη ἡ Ἐπαρχικὴ Δημογεροντία εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὰς

ὁποίας εἶχον ἐνοικιασθῇ τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ πρόσοδοι, παρεχώρησε τὴν σύναξιν τοῦ ἀπομελισσῶν ἐθνικοῦ δικαιώματος εἰς ὄφελος τῆς Σχολῆς· συνήχθησαν

Ἡ κάτωθεν ποσότης
Τὸ ὅλον

Ἀμφίω.

Πῶτα ἐλοκλήρευσ χορεύει σκληροὶ ἰμφύλιοι πόλεμοι κατεσπαράττον τοὺς Θεβαίους, στενάζοντες ὑπὸ τὸν βαρὺν ὄγκον εἰκοσι ἐπὶ εἴκοσι ἀναμεταξύ των ἀρχόντων. Κλαυθμοὶ καὶ στεναγμοὶ παντὸς ἀντήχουν, τῶν φονικῶν ὄσλων ὁ τραγικὸς ἦχος δὲν ἔπαυε, καὶ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἤρχοντο καὶ αἱ ἔριδες. Οἱ ἐκτετακτοὶ ἔχθροι, ὀφειλούμενοι ἀπὸ τὰς ἀσυμφωνίας τῶν πολιτῶν, ὤρμοντο εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἰληλάτουν, ἔκαιον, ἐφόνευσαν τοὺς ἀσπλυντοὺς πολίτας, ἀλλοτε ἴσχυον αὐτοὺς εἰς τὴν δουλείαν, ἢ ἐσπεμπον μακρὰν τῶν μαχητικῶν ἐστῶν νὰ πωλήσωσι. Ἀντὶ τὰ σφοδρονισθῶσι ἀπὸ τὰ κακὰ ταῦτα οἱ Θεβαῖοι, καὶ ἀφίοντες τὰς μετα-ἑταῖας ἔχθρας νὰ ὁμηθῶσι ὁμοφώνως κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς πατρίδος τῶν, ἐξέμειναν τὰς ἰδίας πόλεις, ἐγύμνασαν τοὺς συμπολίτας τῶν, καὶ ἐφιλοτιμούτο πῶς νὰ ὑπερβῇ ὁ εἰς τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν τελευτήν. Αἱ πόλεις κατήχησαν ἡρώσια καὶ ὠμιάσαν μετὰ καὶ καὶ μάλλον ἀγρίων θυρίων· εἰς τὰς ὠμίας καὶ καρποφύρους πεδιάδας, τῆσαν μὲν ἀκαυτοὶ, ἀξίως καρπὸς τῆς διχονείας· ἐν συντημὰ τὰ κακὰ ἐφίσταντο εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ ζωὴ ἐνομιζέτο κατὰ-στασις ἀβλία, καὶ καθεὶς ἐπεθύμει τὸν θάνατον. Εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐφάνη ὁ Ἀμφίω.

Προικισμένοι, ἐκ φύσεως μετὰ βαρὺν νῦν καὶ καλὴν καρδίαν, καὶ φωτισμένοι ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴν σοφίαν, ὡς ἄγγελος εἰρήνης, παρουσιάζετο εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ὥραν ἐν μέσῳ τῶν συμπολιτῶν τοῦ, ἐπιθυμῶν νὰ φιλήσῃ αὐτοὺς, καὶ εἰσαῖν ἐκ νέου τὴν εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν εἰς τὴν φιλάτην πατρίδα τοῦ, ἦτις μέχρι τούδε ἦτον καταξισχισμένη εἰς μέρη. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δὲ εὐκολώτερον τὸν σκοπὸν, ἤνωσε μετὰ τὰς σοφὰς τοῦ συμβουλᾶς καὶ τοὺς δελ-κτικούς ἦχους τῆς λύρας.

Τὸ πρῶτον καὶ ἡμερὸν ἦδες τοῦ Ἀμφίωτος, ἡ σεμνότης, αἱ πατρικαὶ καὶ σοφαὶ συμβουλαὶ τοῦ διώγοντος τοὺς μα-ρους σκοποῦ, τῶν Θεβαίων, καταπραΰνουσι τὸ ἀμείδιον μῖσος, τὸ ὅποιον ἐσπινθηροδύλονσεν ἀκοὴν εἰς τὰ βλέμματα, καὶ εἰσάγουσι τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην. Ὅλοι οἱ πολῖτες ἐκτείνουσι πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, ἀσπάζονται ἀμοι-βαίως, καὶ λησιμονοῦντες τὰς πρώτας ἐχθρας τῶν, συνταί-νουσι ἤδη φιλικὰς χορείας· νέον γλὺκν αἶσθημα λάμπει εἰς τὰ βλέμματα αὐτῶν, ἐφίλιον μετὰ τὴν εἰρήνην, ἦτις μέχρι τούδε ἦτον ξένη εἰς τὰς καρδίας τῶν. Πᾶσι ἔλεγοι μετὰ θυμῶν· οἱ Θεβαῖοι, εἰμεθα ὁμοῦ καὶ δὲν μαχομεθα; ἡ φιλία εἰσεχώρησε εἰς τὰς ψυχὰς μας, ἡ τάξις καὶ πει-θαρχία ἔγειναι τῶρα προσφιλεῖς; Βαθὺ καὶ ἀνέκφραστον σῶμα, ἀδολὸν καὶ εὐλαβὴν ἀγάπην συνέλαβον ὅλοι πρὸς τὸν σοφὸν καὶ ἀγαθὸν συμπολιτὴν τῶν, αἰτίαν τῶν καλῶν ἰσχυρῶν, καὶ οὐκ ἀνέχοντες τὴν ἀνυπακομήν τῶν, περικυκλό-νουσι αὐτὸν, ἐπὶ τῶν ἀσπάζονται καὶ βόσκονται μετὰ δά-κρυα. Ὁ Ἀμφίω δὲ νὰ στεφῶν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ εἰς τὴν πατρίδα τῶν, πρὸς τὴν καὶ αὐτὸν καὶ τὴν πόλιν, ἔχετο ἀμοιβαίως ἀγάπην, ἀμύματα τὴν εἰρήνην, καὶ φεγγε

Αριθ. 37.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς

Ἑτσία, Τάλαρα Δίσταλα 6

Ἑξαμηνία 3

Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἡμερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 15 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 12,371. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου Φ. Ἀβνεῦ Ἀστιγγος θέλει ἐνεργηθῇ τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς τούτου κατὰ τὸ συναπτόμενον πρόγραμμα.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου θέλει φροντίσει τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ προγράμματι διαλαμβανομένων.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 12,372. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὴν παραμονὴν τῆς 20 Μαΐου, προσδιορισθείσης διὰ τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου Φ. Ἀβνεῦ Ἀστιγγος, ὁ νεκρὸς αὐτοῦ φερόμενος ἐπὶ κραββάτου, καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ Μέλη τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, ἀπὸ τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς τῶν ἐνταῦθα προσωρμισμένων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων, θέλει ἀποτεθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος ἐντὸς τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Τὸ πρῶτ' τῆς 20 Μαΐου ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ὅλος ὁ κλήρος, ὅλοι αἱ ἐνταῦθα εὐρισκόμεναι πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ θέλοντες τῶν φιλελλήνων καὶ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν θέλουν συναθροισθῇ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Περὶ τὴν ἑκτὴν ὥραν τὸ πρῶτ' ὁ Κυβερνήτης συνοδευόμενος ἀπὸ Ἐπιτροπῇν τοῦ Πανελληνίου θέλει φθάσει εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν συντίμου ἐπικηδείου εὐχῆς θέλει γυνὴ ἐκφυρὰ τοῦ νεκροῦ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐκατὸν ναῦται πενήτηφροῦντες θέλουν προσορεύεσθαι.

Κατόπιν αὐτῶν τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ θέλουν φέρεи ἐπὶ τετραγώνου καλυμμένου μὲ τὰ ἐθνικὰ χρώματα τὴν σπάθη, τὰς ἐπωμίδας καὶ τὸν πῖλον τοῦ μ. καρίτου.

Θέλει παρακολουθεῖ ὅλος ὁ κλήρος ἐνδεδυμένος τὰ ἱερὰ ἄμφια.

Κατόπιν τοῦ κλήρου θέλει φέρεσθαι ὁ κραββάτος βε-
σταζόμενος ἀπὸ ὀκτὼ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ
συνοδευόμενος ἀπὸ τέσσαρας πλοιάρχους, κρατοῦντας τὰς
τέσσαρας γωνίας τοῦ ἐπὶ τοῦ κραββάτου καλύμματος.

Θέλει παρακολουθεῖ ὁ Κυβερνήτης καὶ ὅλοι οἱ ἐν τέλει
πολεικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ φέροντες ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ
βραχίονος σημεῖον πένθους.

Ἡ φρουρὰ τῆς νήσου θέλει ἀκολουθεῖ τελευταία πάντων.

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν ἡ συνοδία τοῦ νεκροῦ θέλει
διευυνθῇ πρὸς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ λιμένος, ὅπου θέλουν εὐρε-
θῇ τοιμασμένοι αἱ ἀναγκαῖαι λέμβοι διὰ νὰ μεταφέρωσιν
αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀτμοκινήτων καὶ λοιπῶν διωρημένων πλοίων.

Ἡ λέμβος, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει τεθῇ ὁ νεκρὸς, θέλει
φέρεσθαι σκέπην πένθιμον, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ κωπηλάται θέλουν
φέρεσθαι τὸ σημεῖον τοῦ πένθους ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέμβου θέλουν
ἐπὶ ἡ οἱ τέσσαρες πλοιάρχοι οἱ συνοδεύοντες τὸν κραβ-
βάτον τοῦ νεκροῦ.

Ἡ φάσγ' ἡ φέρουσα τὸν νεκρὸν λέμβος εἰς τὸ
διωρμένον νὰ δεχθῇ αὐτὸν πλοῖον, θέλει χαμηλωθῇ
ἡ σημαία τοῦ πλοίου, καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πένθους θέ-
λει λάβει καὶ ἡ ἄλλα πλοῖα, τὰ διωρισμένα νὰ μετα-
φέρωσι τοὺς συνακολουθοῦντας τὴν κηδείαν εἰς Πόρον.

7 κρότοι κανονίων, ἰσάριθμοι μὲ τὰ ἔτη τῆς ἡλικίας
τοῦ μακαρίτου, θέλουν σημάνει τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐπι-
κήριου θαλασσοῦ πομπῆς.

Θάροντα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρου τὰ πλοῖα θέλουν
ῥίπει τὴν ἄγκυραν ἀπέναντι τοῦ ναυστάθμου κατὰ σειρὰν,
καπρῶτον θέλουν ἐξέλθῃ οἱ συνοδεύοντες τὴν κηδείαν,
μετὰ τοὺς ὁ Κυβερνήτης, ὅστις θέλει χαιρετηθῇ
ἀπὸ τὰ πλοῖα, καὶ τελευταῖος πάντων θέλει ἐξαχθῇ ὁ νε-
κρὸς.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς λέμβου τῆς φερούσης τὸν νε-

τὴν ἀργίαν εἰς αὐτοὺς τοὺς τρεῖς συντόμους κανόνας στηρίζεται ἡ ἀνθρωπίνη εὐδαιμονία πιστεύσατε εἰς τοῦτο τὴν πείραν μου.

„ Ἀγαπᾶτε, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἐὰν θέλετε νὰ εἰσθαι εὐτυχεῖς εἰς τὸν λόγον τοῦτον ἐμπεριέχεται ὅλη ἡ πολιτικὴ καὶ ἡθικὴ. Ἡ ἀγάπη ἐκτελεῖ περιστότερον ἀπ' ὅ,τι ἀπαιτεῖ ὁ νόμος· αὐτὴ ἐμπνέει γενναῖα καὶ ὑψηλὰ φρονήματα, κατορθώνει μεγάλα καὶ ἀπίστευτα ἔργα, ὑψώνει τὸν ἀνθρώπου ὑπεράνω τοῦ ἀνθρώπου, στερεώνει τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστὴν σύνην μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἀπομακρύνει τὰς ἐχθρας καὶ κινδύνους ἀπὸ τὰς πόλεις, καὶ διατηρεῖ εἰς αὐτάς τὴν κοινὴν ἰσοσταθμίαν. Μάθετε δὲ ὅτι ἐκεῖ βασιλεύει μόνον ἀγάπη, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἀρετὴ· χωρὶς αὐτῆς ἀληθὲς ἀγάπη δὲν ὑπάρχει. Οἱ κακοὶ ποτὲ δὲν ἔχουν ἀναμεταξύ των ἀγάπην καὶ φιλίαν, καὶ ἂν ποτε ἡ ληστεία ἐνώσῃ αὐτοὺς, ἡ διαμοίρασις ὁμῶς αὐτῆς ἐπιφέρει πάντοτε τὴν ἐχθρὰν καὶ φόνον.

„ Ἀγαπᾶτε τὴν εἰρήνην, μὴτέρα τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν αὐτὴ μεγαλύνει τὰς πόλεις, ἐγείρει χωρία, καὶ ὑψώνει μεγαλοπρεπεῖς καὶ λαμπρὰς οἰκοδομὰς. Ὅπου ὁ πόλεμος νομίζεται μᾶστιξ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖ ἀνθεῖ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποιον εἰσάγει τὴν ἀφθονίαν καὶ πλοῦτον εἰς τὰς πόλεις, τελειοποιῦνται αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, τῶν ὁποίων τὸ φῶς διώχνει τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, καθαρίζει τὸν νοῦν ἀπὸ τὴν τυφλὴν δεισιδαιμονίαν καὶ ἐξημερώνει τὰ ἄγρια καὶ βάρβαρα ἦθη. Ὁ φιλόπαινος γεωργὸς ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς εἰρήνης ψάλλει τὰ καλὰ τῆς Δήμητρος ὁ δὲ νέος ποιμὴν βόσκων ὑπὸ τὸν ἥχον τοῦ θελτικῆς αὐλοῦ τὰ ποιμνία του γεμίζει τὰς κοιλάδας καὶ ὄρη ἀπὸ τὰ ἐρωτικά καὶ ἀθῶά του ἄτματα. Πόσους ὠραίους κήπους, ἀμπελούς καὶ λιβάδια θὰ ἴητε νὰ στολίσωσι τὰς καρποφύρους, ἀλλὰ τώρα ἡρημωμένας πεδιάδας σας!

„ Ἀγαπᾶτε, ἀγαπᾶτε τὸν κόπον. Διὰ νὰ χαίρεται τις τὴν ζωὴν, πρέπει νὰ κοπιᾷ· χαυνότης καὶ δυστυχία εἰσὶν ἀχώριστοι σύντροφοι τῆς ἐπονειδίστου ἀργίας· χωρὶς τοῦ κόπου ἀληθὲς ἡδονὴ δὲν ὑπάρχει, αὐτὸς διατηρεῖ τὴν ὑγείαν, φυλάττει τὰ καλὰ ἦθη, καὶ κλείει τὸν δρόμον πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ ἐλαττώματος. Πόσαι κακίαι δὲν θὰ ἦσαν γνωσταί, πόσαι ἀρρώστιαί δὲν θὰ ἐβασάνιζον τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἂν ὅλα τὰ ἔθνη ἡγάπων τὸν κόπον.

Αἱ σοφαὶ συμβουλαὶ τοῦ Ἀμφίωνος ἐστεφανώθησαν μὲ τὴν εὐτυχίαν ἐκβασιν τοῦ σκοποῦ του. Αἱ ἀκανθοὶ ἐξαλείφθησαν, τὰ ἐρείπια ἀνωρθώθησαν, τὸ ἐμπόριον ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν πρῶτην του δραστηριότητα, νέαι πόλεις ἀνηγέρθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν, πανταχόθεν συνέρρεον ξενοί, καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ ὑπερῆφανα τείχη τῶν Θεσῶν ὑψώθησαν.

Ταχέως ἐδοξάσθη ὁ τόπος οὗτος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα· ἐκθαμβὰ ἀπὸ τὴν λάμψιν καὶ εὐτυχίαν τῶν Θεσῶν ἡρώτων τὰ πλησιόχωρα ἔθνη. Ποῖος θαυμάσιος νοῦς ἐστερέωσε μεταξύ σας τὴν εὐτυχίαν; ποῖον μέσον μετεχειρίσθη ὁ σοφὸς συμπυλότης σας, διὰ νὰ προξενήσῃ εἰς τόσον ὀλίγον καιρὸν τόσας πολλὰς καὶ μεγάλας ὠφελείας; Ὅλίγαι συμβουλαί, ἀπεκρίθησαν οἱ εὐτυχεῖς Θεσῶι, μᾶς ἔδωκεν, ἀπλᾶς μὲν, ἀλλ' ἡ εὐτυχία θέλει εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ

ἡμᾶς, ἐν ὅσῳ ἀκολουθοῦμεν ταύτας. Εἰπέτε μας, ἐπανελάβον τὰ ἔθνη, ἐξηγήσατέ μας εἰς τί ἐπιστηρίζονται αὐταί; Εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην, ἀπεκρίθησαν οἱ Θεσῶι, εἰς τὴν ἀγάπην τῆς εἰρήνης καὶ ἀποφυγῆς τῆς ἀργίας.

Ἐν Αἰγίνῃ, 1829 Μαΐου 8.

Γεώργιος Πραντούνας.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας ὅτι κέρη τις ὀνόματι Καλίτσα, θυγάτηρ Ἀλεξάνδρου Φανούρη καὶ Μαρίας μὲ τὸ ἐπώνυμον Ὑψιράδες, γεννημένη εἰς τὸ χωρίον τῆς Κρήτης ὀνομαζόμενον Ἀποδοῦλη, ἢ Ἀποδοῦλη, ἀρπυγείσα ἀπὸ τοὺς Τούρκους εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως, ἐνδεκαετῆς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ μόνη θυγάτηρ τῶν γονέων τῆς, εὐρίσκεται ἤδη εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλευθερωμένη παρὰ τινος τῶν ἐκεῖ φιλανθρωπῶν χριστιανῶν, ἐπιθυμούντος ἤδη νὰ γνωστοποιηθῶσιν οἱ γονεῖς, ἢ ἄλλοι ζῶντες συγγενεῖς τῆς εἰρημένης, ἐκ τῶν ὁποίων, ἐάν τις εὑρεθῇ, ὡς παρήρσιασθῇ προσωπικῶς, ἢ διὰ γραμμάτων ἂν ἀγροικηθῇ μετὰ τῶν ἐπογεγραμμένων ἐδῶ εἰς Σύραν, οἵτινες θέλει λάβωσι τὴν φροντίδα νὰ τὸ γνωστοποιήσωσι πρὸς ὅτινα ἀνήκει εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ εἰρημένη ἦτον μόνη θυγάτηρ τῶν γονέων τῆς, διότι τρεῖς ἄλλαι ἀδελφαί τῆς, Ἀνίτσα, Ἐριανοῦσα καὶ Παρασκευὴ ἦσαν προαποθαρμηνεῖς· εἶχε δὲ καὶ τρεῖς ἀδελφούς ὀνομαζομένους, Σταυρούλην, Γιαννάκη, καὶ τὸν μικρότερον ἡλικίας 30 μηνῶν Κωνσταντῖνον, ἢ δὲ μήτηρ τῆς Μαρίας εἶχεν ἓνα ἀδελφὸν ὀνομαζόμενον Γιάννην Μιχαὴλ Δάσκαλον, καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου ὀνομαζέτο Παπᾶ Γιάννης, μὲ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὁποίου εἰσεὶδὴ καὶ εἶχε στενὴν ἐσχέσιν, συμπεραίνει ἡ κόρη Καλίτσα, ὅτι ἦτον συγγενεῖς τῆς μητρὸς τῆς.

Ταῦτα εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κόρης Καλίτσας· ἱκανὰ νὰ πληροφορήσωσι τοὺς συγγενεῖς τῆς, ἂν τις εὐρίσκεται ζῶν.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 9 (21) Ἀπριλίου 1829.

Γούσιος καὶ Συντροφία.

Σημείωσις τοῦ Συντάκτου.— Θαυμάζομεν πᾶν ὁ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ἔχων τὴν ἀπελευθερὸν κόρην δὲν τὴν ἐπεμψε μὲ τοὺς νεωστὶ σταλέντας ἐτέρους ἀπελευθερούς ἐνταῦθα, ὅπου ἡδύνατο ὀργηγορώτερα νὰ γνωρισθῇ, καὶ εὐκολώτερα νὰ βεβαιωθῇ καὶ αὐτὴ περὶ τῶν συγγενῶν τῆς.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.— Εἰς τὰ πρωτοεκδοθέντα φύλλα τοῦ Ἀρ. 36 τῆς Ἐφημερίδος, Σελ. 140 Στήλ. β. Στίχ. 34 διορθωτέον τὸ «καὶ Κάρολον» εἰς «ἐπὶ Κάρολον».